

РЕШЕНИЕ

№ 2127

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **703** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Е. С. Р. от гр.С., със съдебен адрес – С.,У.”Ц. Ш.” № 3,В. чрез адв.Димо Колев срещу Ревизионен акт № * от 01.10.2009г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. С.-град, потвърден с Решение № 1706/03.12.2009г. на Директора на Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като счита че придобиването на МПС не представлява вътреобщностно придобиване /ВОП/ на ново превозно средство по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗДДС. Счита, че дори и да е налице ВОП, в процесния случай е налице приложението на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2008г. относно общата система на ДДС. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът - Директора на Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н., чрез процесуалния си представител-юк.Б. счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на С градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град, след като обсъди доводите на страните

и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 903648/26.05.2009г., издадена от П К М– на длъжност началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” на ТД-Н. С.-град,е възложено извършването на ревизия на Е. С. Р. от гр. С. за определяне на задълженията на физическото лице по данък по чл. 168, ал. 1-4 от ЗДДС, за периода 01.01.2008г.– 31.01.2008г.Заповедта е връчена на 12.06.2009г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 903648 от 26.08.2009 г., връчен на физическото лице на 03.09.2009 г.В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, са постъпили писмени възражения с конкретно изложени съображения и искания.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 903648/28.08.2009г.,е определена Надежда Благоева Богданова на длъжност „главен инспектор” в ТД-Н.-С.-град, за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на Е. С. Р. от гр. С..

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № */01.10.2009г., връчен на жалбоподателката на 08.10.2009г.

С жалба вх. № 94-Е-692/9.10.2009г.,е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 1706 от 03.12..2009г. на Директора на Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н.-С. ревизионния акт е потвърден.

С жалба, вх. №53-02-404/30.12.2009г.,изпратена по пощата на 22.12.2009г.,видно от клеймото на приложения по делото пощенски РА е обжалван и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт */01.10.2009г, издаден от орган по приходите П. ТД Н. С.- град, на жалбоподателката Е. С. Р., са установени задължения по ЗДДС в размер на 9 583,75 лв. и лихва за просрочие в размер на 2 237,95 лв.

По делото няма спор,че съпругът на жалбоподателката Е Кабъкчиев е закупила от Федерална Република Г лек автомобил марка „Мерцедес”, модел „Бенц”, рама № WDD2040461F069650,мощност от 115 KW и обем 1796 куб. см. с фактура № 2105/ 07.01.2008г., издадена от „Harm&Schneider”-Deutschshland /Г/. Цената на придобиване е 24 500 евро. Автомобила е регистриран в Б на 15.01.2008г.Със заявление № *55 е подадена декларация от Е Й К/съпруг на жалбоподателката/,с която заявява,че П. регистрацията на гореописания лек автомобил в РБ като собственик в регистрационния талон да бъде посочена само жалбоподателката.Безспорно е и, че както Е. Р. С.,така и съпругът й не са подали декларация по чл. 168, ал. 1-3 от ЗДДС, поради което органите по приходите с оспорения РА са установили задължения на физическото лице по ЗДДС в размер на 9 583,75 лв. и съответните лихви,представляващо дължимия данък за извършеното ВОП, върху данъчна основа в размер на 24 000 евро.

П. така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения: Безспорно закупения от жалбоподателката автомобил представлява ново превозно средство, съгласно легалното определение на § 1, т. 17, б. „в” от ДР на ЗДДС. В тази връзка съдът счита за неоснователни изложените доводи, че не се касаело за „ново превозно средство”, тъй като до датата на регистрацията му в КАТ били изминали повече от 6000 км., за което е представена декларация от съпруга на жалбоподателката. С § 1, т. 17, б. „в” от ДР на ЗДДС са предвидени две хипотези, които са алтернативни, видно от използвания съюз „или”, поради което независимо дали са изминати повече от 6 000 км. (нещо за което няма доказателства, предвиди факта че декларацията е частен писмен документ, удостоверяващ изгодни за страната факти), е достатъчно да е налице другото условие - към датата на възникване на данъчното събитие за доставката им не са изминали повече 6 месеца считано от датата на първата им регистрация. Видно от приложената по делото с фактура № 2105/ 07.01.2008г., издадена от „Harm&Schneider”-Deutschland /Германия/лист 44/,свидетелството за регистрация на МПС в РБ част I/л.41/ и свидетелство за регистрацията –част II издадено от ЕО-ФРГ/л.67/ се установява,че датата на първа регистрация на автомобила е 10.10.2007г., а същия закупен от съпругът на жалбоподателката на 07.01.2008г.,която дата следва да се приеме като дата на възникване на данъчното събитие, съобразно чл. 63, ал. 1 от ЗДДС, поради което съдът намира,че безспорно в случая се касае за ново превозно средство по смисъла на § 1, т. 17, б. „в”, „аа” от ДР на ЗДДС.

След като по изложените по-горе съображения съдът счита, че закупения от жалбоподателката автомобил, внесен и регистриран в Република Б представлява ново превозно средство, в случая е налице вътреобщностно придобиване /ВОП/ на ново превозно средство по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗДДС.

Съдът счита за неоснователни доводите изложени в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, че в случая не се касаело за ВОП на нов автомобил,доколкото автомобила бил с повреди П. покупката му в резултат на ПТП.Това обстоятелство се явява ирелевантно в процесния казус,тъй като разпоредбата на § 1, т. 17, б. „в” от ДР на ЗДДС дава изчерпателно определение за „нов автомобил” и не превижда изключения като например „нов автомобил с повреди от ПТП”,какъвто бил процесния според твърденията на жалбоподателката.

Неоснователни и голословни са доводите на жалбоподателката,че разпоредбата на чл.168 ЗДДС противоречи на първичния източник на общностното право-Договора за европейската общност /ДЕО/,както и на Директива 2006/112/СЕО НА СЪВЕТА от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.Същата се е позовала бланкетно на

разпоредбите на посочената Директива, без конкретно да посочи на кой точно от цитираните членове противоречи чл.168 ЗДДС и в какво се изразява това противоречие. В настоящия случай, съда се позовава на нормата на ясният акт/clear act/ и намира, че чл.168 ЗДДС е норма от вътрешното законодателство, изцяло валдина и съобразена с общностното право и не противоречи на която и да е от цитираните в жалбата респ. писмените бележки на жалбоподателката, разпоредби на Директива 2006/112/СЕО и още по-малко на чл.90 и чл.293 ДЕО. В конкретния случай не се касае за двойно данъчно облагане, предвид факта, че върху стойността на процесната сделка ДДС-то се начислява за пръв път в РБ, поради което разпоредбите на посочената Директива и още по-малко на ДЕО могат да намерят приложение в конкретния казус. По изложените съображения съдът счита че подадената жалба, е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

Относно начислените лихви в РА, предвид факта, че задължението за лихви е акцесорно и след като по изложените по-горе съображения съдът счита за доказано основното задължение, лихвите са начислени законосъобразно и в тази си част РА също е доказан и съответно следва да бъде оставен в сила.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение, 7-ми състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на на Е. С. Р. от гр.С., със съдебен адрес – С., У. ”Ц. Ш.” № 3, В. чрез адв. Димо Колев срещу Ревизионен акт № * от 01.10.2009г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. С.-град, потвърден с Решение № 1706/03.12.2009г. на Директора на Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: